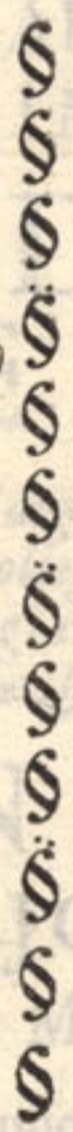

H
B
18
14 (97)

EXCELLENTISSIMÆ
 PRINCIPI,
 AUGUSTISSIMÆ HEROINÆ,
 Præclarissimæ Dominæ
 D. HELENÆ
 DE
 TAVORA,

QUÆ

*Etsi per tot Avorum torrentes limpidissimos
 Illustrem Parentum sanguinem propinavit,
 Auræ adhuc tantæ Nobilitatis venas
 Illustriores facit:
 Nam
 Clarissimorum Heroum, ac Heroinarum.
 (A quibus Cælestem quidæ Animû cū sanguine duxit)
 Gloriosissimas imagines è Cælo evocatas
 Unica, & viva in imagine,
 Veluti in speculo lucidissimo,
 Reddit, & componit.
 Virtus enim, quæ Maximos Paternos,
 Maternosque Manes illustravit,
 In Hac Una cumulatiſſime elucet.
 De Hac merito cani potest
 Virgilianum illud effatum:
 Virtus coit omnis in unam.
 Pandoram diceretis omnium virtutum,
 Si animum expectetis:
 At,
 Minervam è melioris Iovis cerebro eductam,
 Si sapientiam rimamini:
 Scit enim non minus necessariam,
 Contra ignorantiam eruditam animam,*

*Quam adversus malitiam piissimam.
 Utrumque offert ad invidiam omnium
 Tantæ Viragini,
 Disparis exercenda virtutis
 Pares occasiones.
 Astræa è cælo,
 Quò abierat,
 Denuo videtur evocata,
 Ut suum cuique tribuatur.
 In neutram inclinante partem Iuris lance,
 Par est fovendis omnibus;
 Neutrum despicit,
 Aut in humili, aut elevato loco jaceat,
 Etsi utrumque despiciat.
 Adeo igitur, & Tuis eluces auspicijs,
 Augustissima Domina,
 Nam,
 Nisi Theses has jurisprudentiæ.
 Tuo confirmetur oraculo,
 Nihil in jure æquum, & justum;
 Nullum in contractibus pactum firmum,
 Merito statuit jurisprudentia.
 Hinc igitur,
 Quoad supremum gloriæ apicem.
 In jurisprudentiæ Stadio evebatur.*

D. V. & C.